Lietas arhīva Nr. A42-00633-25/8
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0408.A420228424.6.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 8.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Dace Grabovska,

piedaloties pieteicēja /Persona A/ pilnvarotajai pārstāvei /Persona B/, atbildētājas Rīgas valstspilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas valstspilsētas pašvaldības bāriņtiesas pilnvarotajām pārstāvēm /Persona C/ un /Persona D/, trešajai personai /Persona E/, trešās personas /Persona E/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Andrejam Studentam, trešo personu /Persona F/ un /Persona G/ sevišķajam aizbildnim /Persona H/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /Persona E/ tiktu pārtrauktas nepilngadīgo bērnu /Persona F/ un /Persona G/ aizgādības tiesības.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /Persona A/ 2024.gada 12.aprīlī vērsās ar iesniegumu (*lietas 32.-33.lapa*) Rīgas valstspilsētas pašvaldības bāriņtiesā (turpmāk – bāriņtiesa), lūdzot pārtraukt nepilngadīgo bērnu /Persona H/ un /Persona G/ aizgādības tiesības bērnu mātei /Persona E/.

Ar bāriņtiesas 2024.gada 27.augusta lēmumu Nr.1.3./1737 lietā Nr.3.5./129-2024 (turpmāk – Lēmums) (*lietas 10.-14.lapa*) nolemts atteikt pārtraukt abu nepilngadīgo bērnu aizgādības tiesības /Persona E/.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[1.1] Bērnu tēvs lūgumu pamato ar to, ka bērnu māte regulāri veic bērnu aprūpi un uzraudzību alkohola reibumā, veic emocionālu vardarbību pret bērniem, kā arī pārmērīga alkohola lietošanas rezultātā mātei ir psihiskās uzvedības traucējumi, tomēr bāriņtiesa neguva tam apstiprinājumu. Tēva sniegtā informācija vērtējama kritiski.

Lietā esošā informācija neliecina par iespējamu alkohola atkarību mātei vai riskiem bērnam uzturēties mātes ģimenē, kas varētu radīt apdraudējumu bērniem atrasties mātes aizgādībā un apdraudētu bērnu drošību.

[1.2] Bērnu māte ilgstoši sadarbojas ar sociālo dienestu un arī turpmāk plāno izmantot tā piedāvātos pakalpojumus un saņemt psihoemocionālo atbalstu ar mērķi stabilizēt savu psihoemocionālo stāvokli, kas palīdzētu apzināties un izmantot savus iekšējos resursus un veicināt izpratni par bērna vajadzībām, kā arī risinātu ģimenes sociālo situāciju.

[1.3] Māte ir nodarbināta, gūst ienākumus no algota darba, saņem ģimenes valsts pabalstu. Lietas materiālos nav pierādījumu, kas liecinātu, ka bērniem, uzturoties mātes ģimenē, nebūtu nodrošināta pārtika, apģērbs vai higiēnas

lietas.

Māte ir spējīga nodrošināt bērnu uzturēšanu, kā to nosaka Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa.

[1.4] Abu vecāku sniegtie paskaidrojumi liecina, ka ir grūtības vecāku savstarpējā komunikācijā, kas ir radījis pārpratumus saistībā ar tiesas noteikto saskarsmes kārtības izpildi. Starp vecākiem pastāv strīds par saskarsmes tiesībām, taču bērnu māte savu iespēju robežās pilda Civillikuma 181.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto.

Vienlaikus bāriņtiesa uzskata, ka starp vecākiem pastāv konfliktējošas attiecības, kas var ietekmēt bērnu psihoemocionālo stāvokli.

[1.5] Bērnu interesēs nav viņu šķiršana no mātes, jo tas var novest pie psihoemocionālā stāvokļa pasliktināšanās.

[1.6] Bāriņtiesa konstatēja darbības no abu vecāku puses, kas neatbilst bērnu vislabākajām interesēm. Abiem vecākiem ir nepieciešams saņemt speciālistu palīdzību domstarpību risināšanai un vecāku savstarpējas komunikācijas uzlabošanai.

Bāriņtiesa uzskata, ka ir iespējams novērst bērnu attīstībai nelabvēlīgos apstākļus (vecāku domstarpības), paliekot vecāku aizgādībā un vecākiem ilgtermiņā vienojoties par bērnu turpmāko aprūpi.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās ar pieteikumu tiesā (*lietas 4.-6.lapa*). Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Bāriņtiesa nenosūtīja pieteicējam Lēmumu laikus.

[2.2] Bāriņtiesa apzināti nav ņēmusi vērā bērnu viedokli un nav vērtējusi pierādījumus lietā, kā arī noskaidrojusi papildu informāciju.

[2.3] Pieteicējs uzskata, ka bērnu mātei steidzami vajadzīga narkologa palīdzība, jo viņa nesaprot savas rīcības sekas.

Pieteicējs skaidro, ka jau 2022.gadā ir iegūta narkologa /Persona I/ informācija par to, ka /Persona E/ ārstēšanos pie narkologa uzsākusi 2015.gada aprīlī, kad viņai konstatēti psihiskās uzvedības traucējumi alkohola lietošanas dēļ. /Persona E/ narkologu apmeklējusi līdz 2022.gada 9.februārim. Bāriņtiesas ieskatā, narkologs, kuru bērnu māte apmeklēja septiņus gadus, viņu ir izārstējis. /Persona E/ nekad ne tiesā, ne bāriņtiesā nav atzinusi, ka viņai jebkad ir bijušas kādas problēmas alkohola lietošanas dēļ.

Bērnu māte apzināti slēpusi informāciju, ka viņai ir vairāki administratīvie pārkāpumi par alkohola lietošanu, vadot transportlīdzekli, kā arī citi administratīvie sodi.

[2.4] Bāriņtiesa nav noskaidrojusi, kas tas par vīrieti, ar kuru bērnu māte ir faktiskās laulāto attiecībās, kas abus bērnus ved uz skolu viņas vietā.

[2.5] Bāriņtiesa nav noskaidrojusi, uz kāda pamata bērnu māte ar bērniem dzīvo pašreizējā dzīvesvietā. Bāriņtiesu neinteresē bērnu mātes spēja nodrošināt bērniem stabilu dzīvesvietu.

[2.6] Bāriņtiesa nav noskaidrojusi, kur bērnu māte strādā, kāds ir viņas darba laiks un kādi ir viņas darba pienākumi.

[2.7] Bērnu māte nepilda tiesas noteikto saskarsmes kārtību.

[2.8] Pieteicējs uztraucas par saviem bērniem, vērsās bāriņtiesā un informēja par bērnu veselībai kaitīgajiem apstākļiem, ņemot vērā bērnu regulāri tēvam izteikto lūgumu vērsties tiesā ar prasību par viņu dzīvesvietas noteikšanu pie tēva. Bērnu māte regulāri lieto alkoholu, smēķē un rupji lamājas.

[3] Bāriņtiesa rakstveida paskaidrojumos (*lietas 28.-31.lapa*) pieteikumu neatzīst, norādot turpmāk minēto.

[3.1] Bāriņtiesa vērtēja lietā esošos apstākļus un ņēma vērā tiesu praksē atzīto, ka aizgādības tiesību pārtraukšana ir pieļaujama tikai īpašos, ļoti nopietnos gadījumos.

[3.2] Bāriņtiesa, pieņemot Lēmumu, neguva viennozīmīgus un objektīvus pierādījumus, ka bērnu māte būtu bijusi vardarbīga pret bērniem vai bērni atrodas veselībai un dzīvībai bīstamos apstākļos mātes vainas dēļ.

Bāriņtiesa vērš uzmanību, ka /Persona E/ 2024.gada 5.jūnijā ir apmeklējusi narkologa konsultāciju. Problēmas ar alkohola lietošanu šobrīd nav konstatētas. Narkologa darbā ar /Persona E/ 2024.gada 4.jūlija raksturojumā norādīts, ka klīniskās pārbaudes laikā netiek konstatēti simptomi, kuri liecinātu par sistemātisku vai pārmērīgu alkohola vai narkotiku lietošanu. Alkohola marķiera daudzums asinīs atrodas references intervālā kopš aprīļa mēneša, kas apstiprina, ka /Persona E/ ir spējīga kontrolēt tieksmi uz alkoholu un izdzertā alkohola daudzumu.

[3.3] Savukārt attiecībā uz bērnu mātes administratīvajiem pārkāpumiem bāriņtiesa skaidro, ka /Persona E/ vairākkārt ir sodīta par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, divas reizes par sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpumiem, par vecākā dēla aprūpes un uzraudzības pārkāpumiem, kā arī par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, kas izdarīts alkohola, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai reibumā. Bāriņtiesa vērš uzmanību, ka bāriņtiesas 2024.gada 27.jūlija sēdē Rīgas Sociālā dienesta pārstāvis paskaidroja, ka /Persona E/ apmeklē narkologu un Atkarību profilakses speciālistu, sadarbība vērtējama kā laba. Šobrīd ģimenē nav konstatēti augsti riski, bet risks ir vecāku konfliktējošās attiecības, kas ietekmē bērnu emocionālo stāvokli. Pēc narkologa slēdzienā norādītās informācijas /Persona E/ alkohola lietošanas paradumi nav bērniem apdraudoši.

[3.4] Ievērojot minēto, bāriņtiesa secināja, ka bērnu attīstību apdraudošie apstākļi mātes ģimenē nepastāv un arī šobrīd nav konstatējams, ka bērni, paliekot mātes ģimenē, būtu pakļauti augstiem un nenovēršamiem riskiem, bērnu māte neapdraud bērnus. Norādītais kopumā liecina, ka /Persona E/ ir motivēta sadarbībai ar kompetentajām iestādēm, kā arī centusies izprast savu kā vecāka lomu un ar to saistītos pienākumus un atbildību, kā arī cenšas izprast un risināt problēmas ģimenē.

[3.5] Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka bāriņtiesa nenosūtīja Lēmumu administratīvā procesa dalībniekam 10 darba dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas, bāriņtiesa skaidro, ka tas ir ņemts vērā bāriņtiesas turpmākā darba uzlabošanai, tomēr nokavētā procesuāla termiņa esamība neietekmēja Lēmumu pēc būtības kā arī pieteicēja tiesības to pārsūdzēt tiesā.

[3.6] Bāriņtiesa, pieņemot Lēmumu, ir ieguvusi nepieciešamo un pietiekamu informāciju Lēmuma pieņemšanai un izvērtējusi lietas dalībnieku sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar citiem lietā konstatētajiem apstākļiem.

Pieteicēja norādītā informācija un apgalvojumi tika vērtēti, bet jāvērtē bija visi lietā konstatētie apstākļi kopsakarā. Bāriņtiesa nebija saņēmusi nevienu citu informāciju (no sociālā dienesta, ģimenes ārsta, policijas) par to, ka māte apdraudētu bērnus vai bērnu dzīvību un veselību, realizējot bērnu aprūpi un uzraudzību. Tieši pretēji, /Persona E/ ģimene pēc mātes iniciatīvas ilgstoši sadarbojas ar Rīgas Sociālā dienesta speciālistiem un izmanto pašvaldības piedāvātos pakalpojumus, kā arī sadarbības laikā Rīgas Sociālais dienests nekonstatēja, ka māte apdraudētu bērnus vai bērnu dzīvību un veselību, realizējot bērnu aprūpi un uzraudzību.

[3.7] Bāriņtiesa vērš uzmanību, ka bērnu interesēs ir sakārtotas attiecības starp pieaugušajiem. To sakārtošana ir pieaugušo, nevis bērnu atbildība.

Konkrētajā gadījumā bērnu aizgādības tiesību pārtraukšana vienam no vecākiem neatrisinās konfliktējošās attiecības starp pieaugušajiem, tādējādi nesekmēs nepilngadīgo bērnu tiesību uz harmonisku vidi ģimenē nodrošināšanu. Bērna personības pilnīgai un harmoniskai attīstībai ir nepieciešams izslēgt situācijas, kad vecāku strīda vai necieņas izrādīšanas gadījumā bērns tiek pakļauts spēcīgai psiholoģiskai krīzei, kas var radīt bērnam psiholoģisku traumu vai diskomfortu, un deformējoši var ietekmēt bērna personības attīstību.

Konfliktsituācijās, kas notikušas starp pieaugušajiem, nav iespējams nošķirt kādas vienas puses vainas pakāpi no otra vainas pakāpes. Gan pieteicējs, gan /Persona E/ sniedz pretrunīgu informāciju par strīdu apstākļiem. Ņemot vērā, ka konfliktsituācijas galvenā iezīme ir konfliktējošās puses – divas personas vai lielāks personu loks, tātad jābūt konfliktā iesaistītiem pretiniekiem. Savukārt konfliktu atrisināšana notiek sarunu ceļā starp ieinteresētajām

personām, līdz ar to par risinājumu rašanu savstarpējās attiecībās un domstarpībās ir atbildīgi pieaugušie, kuriem nepieciešamības gadījumā ir iespēja lūgt profesionālu palīdzību, piemēram, veicot mediāciju vai kopīgi apmeklējot psihoterapijas sesijas.

[4] Trešā persona /Persona E/ rakstveida paskaidrojumos (*lietas 119.-123.lapa*) pieteicēja pieteikumu neatzīst, lūdz to noraidīt un norāda turpmāk minēto.

[4.1] Trešā persona uzskata, ka nepastāv neviens no priekšnoteikumiem aizgādības tiesību atņemšanai trešajai personai. Pieteicēja pieteikums pamatots ar nepamatotiem un subjektīviem secinājumiem, kas nav atzīstami par tādiem, uz kā pamata būtu pieņemams lēmums par aizgādības tiesību pārtraukšanu. Pieteicēja pieteikums ir vērsts uz trešās personas ietekmēšanu un konflikta saasināšanu tā vietā, lai panāktu miermīlīgu attiecību noregulējumu.

[4.2] Trešā persona vērš uzmanību, ka pieteicēja pieteikuma argumenti ir identiski tiem, kas ir norādīti viņa prasības pieteikumā un prasības pieteikuma papildinājumos civillietā Nr.C771430224.

Trešā persona norāda, ka pieteicējs gan bērnu dzīvesvietas noteikšanu pie viņa, gan lūgumu par aizgādības tiesību atņemšanu trešajai personai pamato ar vieniem un tiem pašiem argumentiem, kas apstiprina to, ka pieteicēja mērķis nav vērsts uz bērnu tiesību aizsardzību, bet gan uz trešās personas ietekmēšanu, ar nolūku radīt trešajai personai dziļus emocionālus pārdzīvojumus.

[4.3] Pieteikumā norādītie argumenti pamatoti tikai ar pieteicēja subjektīvo viedokli. Pieteikumā ir izteikti apzināti aizvainojumi, kas ir vērsti uz trešās personas diskreditēšanu, nepastāvot nekādiem pierādījumiem par to. Savukārt pieteicēja argumenti, kas skar trešās personas dēlu no iepriekšējām attiecībām, kā arī trešās personas administratīvos pārkāpumus, vispār neattiecas uz šo lietu.

[4.4] Pieteicēja apgalvojumi par to, ka trešā persona regulāri lieto alkoholiskos dzērienus, ir nepamatoti. Trešā persona uzskata, ka pieteicēja tieksme uz alkohola lietošanu un apstāklis, ka kopš 2021.gada pats pieteicējs nekādā veidā neārstējas, norāda uz to, ka tieši pieteicējam ir tendence pārmērīgi lietot alkoholiskos dzērienus.

[4.5] Patiesībai neatbilst pieteikumā norādītais, ka trešā persona nepilda ar tiesas spriedumu noteikto pieteicēja un bērnu saskarsmes kārtību, turklāt tas neattiecas uz izskatāmo lietu.

Pats pieteicējs nepilda tiesas spriedumu, ar kuru noteikta saskarsmes kārtība ar bērniem, tomēr tajā pašā laikā vaino trešo personu identiskā pārkāpumā un uzskata, ka tas ir pamats aizgādības tiesību pārtraukšanai.

[4.6] Pieteicēja argumentiem par bērnu dzīvesvietu nav nozīmes lietas objektīvā izskatīšanā, jo tie nav saistīti ar bērnu apdraudējumu vai vardarbību pret tiem, turklāt Rīgas Sociālais dienests ir apsekojis dzīvesvietu un konstatējis, ka bērni dzīvo labiekārtotā dzīvoklī, kurš ir tīrs un sakopts, sadzīves apstākļi ir piemēroti bērnu labvēlīgai augšanai un attīstībai. Apgalvojums, ka trešā persona nevar nodrošināt bērniem stabilu dzīvesvietu, ir pilnībā nepamatots.

[4.7] Attiecībā uz pieteicēja iebildumiem par to, ka bāriņtiesa nav ņēmusi vērā bērnu viedokli, trešā persona uzskata, ka bērnu viedoklis šajā vecumā nevar kalpot par pamatu trešās personas aizgādības tiesību pārtraukšanai. Apgalvojumi par bērnu viedokli ir vērtējami kritiski, jo jau iepriekš tika konstatēts, ka pieteicējs ietekmē viņu viedokli, stāsta nepatīkamas lietas par trešo personu, turklāt pieteicējs saskarsmes laikā apzināti bērnus lutina.

[5] Trešo personu /Persona F/ un /Persona G/ sevišķais aizbildnis rakstveida paskaidrojumos (*lietas 139.-143.lapa*) norāda, ka bērni pie mātes jūtas labi un droši. /Persona E/ nodrošina bērniem dažāda veida saturīgu brīvā laika pavadīšanu, dažādu interešu izglītību, meitenes ar mammu jūtas emocionāli droši, bērni ir aprūpēti. Ar tēvu abi bērni vēlas tikties, gandrīz katru reizi braucot uz veikalu pirkt mantas, apmeklē dažādas izklaides vietas, bērniem patīk pavadīt laiko kopā ar tēvu. Sevišķais aizbildnis norāda, ka atbilstoši lietas materiālos esošajai informācijai bērni tiek iesaistīti vecāku savstarpējos konfliktos, kas rada emocionālu apdraudējumu. Bērnam ir svarīgi ģimenē redzēt labas attiecības. Vecākiem jāatturas no jebkuras darbības, kas negatīvi iespaido bērna attiecības ar otru vecāku. Vecāku pamatpienākums ir bērna vislabāko interešu nodrošināšana, kas prevalē pār pieaugušo tiesībām.

Bērna ietekmēšana ir vērtējama kā netieša emocionāla vardarbība, kuras rezultātā bērnam tiek radīti emocionāli pārdzīvojumi, un var ietekmēt garīgo attīstību.

Sevišķā aizbildne uzskata, ka Lēmums atbilst bērnu vislabākajām interesēm.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve uzturēja pieteikumu, papildus norādot, ka /Persona E/ ir alkohola atkarība, bērnu māte lieto alkoholu un smēķē bērnu klātbūtnē, kas apdraud bērnu drošību, kā arī ar šādu rīcību ir vardarbīga pret bērniem, draud, ja bērni paliks pie tēva dzīvesvietā. /Persona E/ vada transportlīdzekli bez vadītāja tiesībām, ka tieši bērnu māte atsakās no mediācijas procesa un no piedāvātās iespējas SOS bērnu ciematā, ka vecāku starpā nav konfliktējošas attiecības, jo /Persona E/ atzīst tikai komunikāciju ar e-pasta starpniecību. Tāpat atsaucas uz to, ka /Persona E/ nevis nepilda spriedumu par saskarsmi, bet kavē tā izpildi. Bāriņtiesa šos faktus ignorē.

Bāriņtiesas pārstāves tiesas sēdē pieteikumu neatzina, jo nav iestājušies apstākļi, lai /Persona E/ aizgādības tiesības pārtrauktu. Nav pierādījumu par to, ka bērnu māte noskaņo bērnus pret tēvu, par saskarsmi strīdi nav bijuši, bāriņtiesa par to nav informēta, ja neskaita vienu gadījumu, kad zvērināts tiesu izpildītājs vērsies tiesā par saskarsmes nepildīšanu no mātes puses, bet šobrīd ar tiesas lēmumu ir noraidīts prasījums. Māte sadarbojas ar Rīgas Sociālo dienestu, riski aprūpes dēļ nav konstatēti, ir konstatējami riski dēļ vecāku savstarpējiem konfliktiem un bērnu iesaistes vecāku lojalitātes konfliktā. Papildus paskaidrojot, ka vecāku konfliktu risināšanas pamatā nav aizgādības tiesību pārtraukšana otram vecākam, ka ir jākonstatē būtiski riski, lai pārtrauktu vecākam aizgādības tiesības, kas ir galējais līdzeklis.

/Persona E/ un viņas pārstāvis pieteikumu neatzina, norādot, ka pieteicējs apzināti mēģina sāpināt /Persona E/ un viņai kaitēt, ka pieteicējs atsaucas uz seniem notikumiem, ka pieteicējs pats nespēj izpildīt pusi no tiesas noteiktās saskarsmes kārtības, bet pārmet sprieduma nepienācīgu izpildi tieši bērnu mātei. /Persona E/ atteikusies no mediācijas šajā procesā, jo laulības šķiršanas laikā jau kopā ar pieteicēju izgāja mediācijas procesu, kas nedeva rezultātu. Arī SOS ciematā bija, bet uz vienu tikšanos, jo nav gatava palikt divatā ar pieteicēju, baidās no viņa, pieteicējs ir bijis fiziski un emocionāli vardarbīgs pret /Persona E/ laulības laikā. /Persona E/ nenoskaņo meitas pret tēvu, bet raizējas, ka tēvs meitām stāsta nepatiesību par viņu, noskaņo bērnus pret mammu, runājot par viņu sliktas lietas, kā arī bērniem stāstot muļķības, kas nemotivē trenēties, mācīties. Komunicēt piekrīt ar e-pasta starpniecību, lai būtu pierādījumi par sarunām, lai fakti pēc tam netiktu sagrozīti.

Bērnu sevišķā aizbildne /Persona H/ paskaidroja, ka neatzīst pieteikumu, atsaucoties uz rakstveida paskaidrojumos norādīto, /Persona E/ ģimenē netiek konstatēti riski, kas būtu par pamatuaizgādības tiesību pārtraukšanai, un aizgādības tiesību pārtraukšana /Persona E/ nav bērnu vislabākajās interesēs.

Motīvu daļa

[7] Lietā ir noskaidrojams, vai ir pamats aizgādības tiesību pārtraukšanai /Persona E/ pār bērniem /Persona F/ un /Persona G/.

[8] Civillikuma 203.panta pirmā daļa noteic, ka aizgādības tiesības vecākam tiek pārtrauktas, ja bāriņtiesa atzīst, ka: 1) ir faktiski šķēršļi, kas liedz vecākam iespēju aprūpēt bērnu; 2) bērns atrodas veselībai vai dzīvībai bīstamos apstākļos vecāka vainas dēļ (vecāku apzinātas rīcības vai nolaidības dēļ); 3) vecāks ļaunprātīgi izmanto savas tiesības vai nenodrošina bērna aprūpi un uzraudzību; 4) vecāks ir devis piekrišanu bērna adopcijai, izņemot gadījumu, kad viņš kā laulātais ir devis piekrišanu tam, ka bērnu adoptē otrs laulātais; 5) konstatēta vecāka vardarbība pret bērnu vai ir pamatotas aizdomas par vecāka vardarbību pret bērnu. Identiskus pamatus aizgādības tiesību pārtraukšanas paredz Bāriņtiesu likuma 22.panta pirmā daļa.

Savukārt Civillikuma 203.panta trešā daļa noteic, ka aizgādības tiesības vecākam var tikt pārtrauktas arī gadījumos, kad vecāks ļaunprātīgi izmanto savas tiesības, nepildot tiesas nolēmumu lietā, kas izriet no aizgādības vai saskarsmes tiesībām, ja tas nodara būtisku kaitējumu bērnam un ja nepastāv otram vecākam šķēršļi īstenot bērna aprūpi.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 27.panta pirmās daļas 1.punktu bērnu var šķirt no ģimenes, ja bērna dzīvība, veselība vai attīstība ir nopietni apdraudēta vardarbības dēļ vai ir pamatotas aizdomas par vardarbību pret

bērnu, kā arī aprūpes trūkuma vai mājas apstākļu (sociālās vides) dēļ. Savukārt atbilstoši minētā panta otrajai daļai šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā paredzētajos gadījumos bērns šķirams no ģimenes, ja nav iespējams novērst bērna attīstībai nelabvēlīgos apstākļus, viņam paliekot ģimenē [..].

Atbilstoši administratīvo tiesu praksei bāriņtiesai ir jāizdod obligātais administratīvais akts, konstatējot, ka ir iestājies kāds no aizgādības tiesību pārtraukšanas pamatiem, kas noteikti Bāriņtiesu likuma 22.panta pirmajā daļā un Civillikuma 203.panta pirmajā daļā.

Gan no Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bērna tiesībām 3.panta, gan no Civillikuma 181.panta izriet Bērnu tiesību aizsardzības likuma 26.panta pirmajā daļā nostiprinātais secinājums, ka ģimene ir dabiska bērna attīstības un augšanas vide, un katram bērnam ir neatņemamas tiesības uzaugt ģimenē.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības konvencijas 3.panta 1.punktu visās darbībās attiecībā uz bērniem neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts iestādes vai privātas iestādes, kas nodarbojas ar sociālās nodrošināšanas jautājumiem, tiesas, administratīvie vai likumdošanas orgāni, uzmanība pirmkārt tiek veltīta tam, lai vislabāk nodrošinātu bērna intereses.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnu, bērna tiesības un intereses ir prioritāras.

No minētā secināms, ka bērna intereses ir vienīgais kritērijs, izšķirot strīdu par aizgādības tiesībām, nevis viena vai otra vecāka kādas savstarpējās priekšrocības. Lai pareizi izšķirtu šādu strīdu, ir jāpārbauda un jāizvērtē gan vecāku iespējas nodrošināt nepieciešamos apstākļus bērna pilnvērtīgai attīstībai, gan bērna subjektīvā attieksme pret izveidojušos situāciju (*Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 15.oktobra spriedums lietā Nr.C31307413*).

Tiesa vērš uzmanību uz Senāta judikatūru, ka aizgādības tiesību pārtraukšana ir iespējama tikai īpašos gadījumos, kā arī aizgādības tiesību pārtraukšana ir galējais līdzeklis (*Senāta 2023.gada 5.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-693/2023, ECLI:LV:AT:2023:0705.A420153522.13.L, 4.punkts*). Aizgādības tiesību pārtraukšana piemērojama tikai tad, ja ir konstatējami Civillikuma 203.panta pirmajā daļā minētie apstākļi, kas rada bērna tiesību pārkāpumu, un šo pārkāpumu nav iespējams novērst citādi, kā vien pārtraucot vecāka aizgādības tiesības (*Senāta 2023.gada 25.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-436/2023, ECLI:LV:AT:2023:0425.A420229521.14.S, 6.punkts*). Ilgstošas vecāku konfliktējošas attiecības, kas pirmšķietami konstatējamas arī šajā lietā, nav pamats, lai vienam vecākam pārtrauktu aizgādības tiesības (*turpat, 8.punkts*).

No minētajām tiesību normām un judikatūras atziņām nepārprotami secināms, ka aizgādības tiesības pārtraucamas vecākiem tikai īpašos, ļoti nopietnos gadījumos. Tas ir galējais līdzeklis, ja nav iespējams novērst bērna attīstībai nelabvēlīgos apstākļus, viņam paliekot vecāku aizgādībā (aprūpē).

[9] Senāts ir atzinis, ka atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies lietās, kas skar bērnu intereses, lai veicinātu ar konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem saistītās situācijas ātrāku un pareizāku noregulējumu, kā arī iespēju robežās izvairītos no citu ar konkrēto faktisko situāciju saistītu lietu rašanās, pārsūdzētais administratīvais akts nav vērtējams atrauti no apstākļiem, kas radušies lietas izskatīšanas gaitā. Tādēļ lietās, kas skar bērnu tiesības un intereses, nelabvēlīga (tiesības ierobežojoša) administratīvā akta pārsūdzēšanas gadījumā ir vērtējami arī apstākļi, kas radušies pēc pārsūdzētā iestādes lēmuma pieņemšanas, tādējādi nodrošinot efektīvu bērna tiesību un interešu aizsardzību (sk. *Senāta 2020.gada 8.maija sprieduma lietā Nr.SKA-815/2020, ECLI:LV:AT:2020:0508.A420209618.25.S, 15.punktu; 2014.gada 26.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-1032/2014, A420377813, 12.punktu*).

[10] Bērnu tiesību aizsardzības likuma 20.panta otrā daļa noteic, ka bērnam tiek dota iespēja tikt uzklausītam jebkādās ar viņu saistītās iztiesāšanas vai administratīvās procedūrās vai nu tieši, vai ar sava likumīgā pārstāvja vai attiecīgas institūcijas starpniecību. Bērnu viedokli uzklausīt ne tikai tieši, bet arī pastarpināti tiesiskajās attiecībās, kas skar bērnus, paredz arī starptautiskās tiesību normas. Bērnu tiesību konvencijas 12.panta 1. un 2.punkts noteic, ka dalībvalstis nodrošina bērnam, kas spējīgs formulēt savus uzskatus, tiesības brīvi paust šos uzskatus visos jautājumos, kas skar bērnu, turklāt bērna uzskatiem tiek veltīta pienācīga uzmanība atbilstoši bērna

vecumam un brieduma pakāpei. Šajā nolūkā bērnam tiek arī dota iespēja tikt uzklausītam jebkādas ar bērnu saistītas iztiesāšanas vai administratīvās izmeklēšanas gaitā vai nu tieši vai ar pārstāvja, vai attiecīga orgāna starpniecību nacionālajās procesuālajās normās paredzētajā kārtībā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka lietās, kurās ir iesaistīts bērns, viņš var piedalīties pats personīgi vai viņa viedoklis var būt noskaidrots pastarpināti. Tiesiskajās attiecībās, kurās ir iesaistīti bērni, bērnu intereses ir prioritāras.

Atsaucoties uz Senāta 2008.gada 23.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-457/2008 12.punktu, ja bērns ir nobrieduša pusaudža vecumā, viņa viedoklim ir jābūt noteicošam. Tāpat Senāts vairākkārt ir norādījis, ka bērna viedokļa uzklausīšana nenozīmē, ka lieta izspriežama atbilstoši tam. Bērna viedoklis var nebūt izšķirošs, lemjot par aizgādības tiesību pārtraukšanu, piemēram, vardarbības vai nolaidības pret bērnu gadījumā, jo bērna vislabākās intereses, vērtējot objektīvi, var nesakrist ar bērna subjektīvo viedokli.

No Bērnu tiesību aizsardzības likuma 13.panta pirmās daļas un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par bērna tiesībām 12.panta izriet, ka ar bērnu saistītu jautājumu iztiesāšanā piešķirama nozīme arī viņa paša viedoklim. Tomēr ne vienmēr bērna patiesās intereses saskanēs ar bērna iedomātajām interesēm un viņa pausto informāciju. Tādējādi bērna paustais ne vienmēr būs izšķirošs lietas pareizā izskatīšanā.

Lietā nav strīda, ka /Persona G/ un /Persona F/ viedoklis ir uzklausīts vairākkārt, tajā skaitā bāriņtiesai gatavojot atzinumus civillietās, pieņemot lēmumus administratīvajās lietās pieteicēja un /Persona E/ strīdos par aizgādības tiesību pārtraukšanu kādam no vecākiem, arī izskatāmajā lietā 2024.gada 14.augustā, kā arī šobrīd tiesvedības laikā sevišķais aizbildnis ir noskaidrojis bērnu viedokļus par aizgādības tiesību pārtraukšanu /Persona E/. Bērni ir pauduši vēlmi, lai viņu sarunas vecākiem netiktu atreferētas, tāpēc to saturs tiks vērtēts, bet spriedumā netiek atreferēts.

Tiesa konstatē, ka lietas izskatīšanas laikā dvīņu meitenes ir sešus, šobrīd septiņus gadus vecas. Tiesa atzīst, ka ikdienišķā situācijā tiek uzskatīts, ka bērni šādā vecumā var paust savu viedokli, bet nav pietiekoši nobrieduši, lai spētu savu viedokli pietiekami argumentēt. Līdz ar to tiesa vērtēs bērnu sniegto viedokli kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka bērnu viedoklis nav ņemts vērā, kā arī ir ietekmēts, tiesa šādam pieteicēja secinājumam nepiekrīt. Nav šaubu, ka bērnu viedoklis var tikt ietekmēts no kāda vecāka puses, īpaši, ja bērns nav sasniedzis tādu brieduma pakāpi, lai spētu kritiski vērtēt vecāku pausto argumentāciju, īpaši par otru vecāku. Vērtējot bērnu pausto viedokli, lietā nav iegūti pierādījumi, ka māte bērnus noskaņo pret tēvu. Minētais neizriet ne no bērnu psiholoģiskās izpētes rezultātiem, ne no bāriņtiesas vai sevišķās aizbildnes sarunām ar bērniem, kas ir ierobežotas pieejamības informācija, tāpēc netiks atreferēta spriedumā.

[11] Vērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē un secina turpmāko.

[11.1] Lietā nav strīda, ka /Persona F/ un /Persona G/ atrodas /Persona E/ un pieteicēja aizgādībā. /Persona E/ ir vēl viens nepilngadīgs bērns – /Persona J/, dzimis /Datums A/. Lietā nav strīda, ka ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 7.jūlija spriedumu civillietā Nr.C30732321 bērnu dzīvesvieta noteikta pie mātes. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2023.gada 28.jūlijā. Tāpat nav strīda par to, ka ar Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 28.februāra spriedumu civillietā Nr.C30732321 ir noteikta saskarsmes kartība tēvam ar bērniem (*lietas 71.-82.lapa*). Spriedums stājies likumīgā spēkā 2024.gada 3.aprīlī.

[11.2] Pieteicēja ieskatā /Persona E/ ilgstoši un pārmērīgi lieto alkoholu, kā arī smēķē bērnu klātbūtnē, tādējādi ir vardarbīga pret bērniem, apdraudot bērnu intereses, kas ir viens no pamatiem aizgādības tiesību pārtraukšanai mātei.

Vērtējot minēto, tiesa no Dr.Med.h.c. /Persona I/ 2022.gada 1.aprīļa vēstules (*lietas 87.-88.lapa*) konstatē, ka /Persona E/ (kopš 2022.gada jūnija /Persona E/) 2015.gada 30.martā ir piekritusi ārstēties no alkohola atkarības. /Persona E/ tika konstatēti psihiski uzvedības traucējumi alkohola lietošanas dēļ. Ārstēšanās laikā ieguvusi stabilu

atturību, ir bijušas arī īslaicīgas „noraušanās", īpaši pieteicējam. 2019.gadā /Persona E/ un ir uzsākusi apmeklēt anonīmo alkoholiķu sanāksmes, izmantoja ģimenes terapiju un psihologa palīdzību. /Persona E/ stāvoklis stabils. Pēc /Persona F/ un /Persona G/ piedzimšanas starp vecākiem radušās konfliktējošas attiecības.

Minētais liecina, ka ne tikai /Persona E/, bet arī pieteicējam ir bijušas ilgstošas problēmas ar alkohola atkarību, ka ne tikai /Persona E/, bet arī pieteicējs ir iesaistījies atkarību ārstēšanas procesā.

Lietā atrodas 2024.gada 14.augusta valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" izziņa (*lietas 55.-56.lapa*), kurā norādīts, ka trešā persona /Persona E/ nav iekļauta narkoloģiskā pacienta kartē un kartē pacientam ar psihiskiem un uzvedības traucējumiem. Identiska informācija izriet no Nacionālā veselības dienesta sniegtās informācijas (*lietas 62.lapa*). Savukārt no 2024.gada 4.jūlija narkologa darba ar /Persona E/ raksturojuma (*lietas 61.lapa*) konstatējams, ka klīniskās pārbaudes laikā netiek konstatēti simptomi, kuri liecinātu par sistemātisku vai pārmērīgu alkohola vai narkotiku lietošanu. Alkohola marķiera daudzums asinīs atrodas references intervālā kopš aprīļa mēneša, kas apstiprina, ka /Persona E/ ir spējīga kontrolēt tieksmi uz alkoholu un izdzertā alkohola daudzumu.

Savukārt no bāriņtiesas sēdes protokola izriet, ka /Persona E/ atzina, ka mēdz smēķēt dzīvesvietā, kā arī izrādīja sapratni par to, ka apzinās nepareizās rīcības sekas.

No Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Integrētās iekšlietu informācijas sistēmas ,,Personas identifikācijas risinājums" 2024.gada 26.augusta izdrukām (*lietas 102.lapa*) konstatējams, ka /Persona E/ vairākkārt ir sodīta par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, divas reizes par sabiedriskās kārtības noteikumu pārkāpumiem, par vecākā dēla aprūpes un uzraudzības pārkāpumiem pēc Bērnu tiesību aizsardzības likuma 88.panta 2.punkta, kā arī par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, kas izdarīts alkohola, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai reibumā. /Persona E/ ir kriminālī sodīta 2014.gada 17.aprīlī, sodāmība nav saistīta ar bērnu tiesību un interešu pārkāpumiem.

Kaut arī pieteicējs uzskata, ka /Persona E/ mēdz lietot alkoholu un varētu pakļaut bērnus apdraudējumam savas rīcības dēļ, tomēr tiesa minētajiem apgalvojumiem nav guvusi apstiprinājumu, jo pierādījumi lietā, tajā skaitā narkologa atzinumā sniegtā informācija, neliecina par šobrīd iespējamu alkohola atkarību mātei vai riskiem bērniem uzturēties mātes ģimenē, kas varētu radīt apdraudējumu bērniem atrasties mātes aizgādībā un apdraudētu bērnu drošību. No minētā secināms, ka, pretēji pieteicēja apgalvojumiem, nav konstatējams, ka /Persona E/ šobrīd būtu alkohola atkarība, kas radītu riskus nodrošināt bērnu aprūpi.

Apstāklis, ka abi vecāki viens otru vaino alkohola lietošanā bez pierādījumiem, kā arī tiesas noteiktās saskarsmes kārtības izpildes kavēšanā, liecina, ka starp vecākiem pastāv konfliktējošas attiecības, kas var ietekmēt bērnu psihoemocionālo stāvokli. Uz konfliktējošām attiecībām vecāku starpā norādījusi bāriņtiesa Lēmumā, arī Dr.Med.h.c. /Persona I/ 2022.gada 1.aprīļa vēstule (*lietas 87.-88.lapa*) satur informāciju par ilgstošu konfliktu bērnu vecāku starpā jau divus gadus pēc dvīņu piedzimšanas. Šādi secinājumi izdarīti arī Rīgas apgabaltiesas 2024.gada 28.februāra spriedumā lietā Nr.C30732321.

[11.3] Vērtējot apstākli, ka 2024.gada 4.novembrī pret /Persona E/ ir uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (*lietas 175.-176.lapa*), secināms, ka /Persona E/ šobrīd sargā nevainīguma prezumpcija, jo administratīvais sods šobrīd lietā nav piemērots.

Tāpat apstāklis, ka 2022.gada 12.jūlijā /Persona E/ administratīvi sodīta par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, neliecina, ka lietas izskatīšanas laikā bāriņtiesā 2024.gada augustā un tiesā 2025.gada martā, vērtējot minēto kopsakarā ar citiem lietas apstākļiem un pierādījumiem, būtu ar pārmērīgu alkohola lietošanu saistītas problēmas. Turklāt minētais neizriet arī no Rīgas Sociālā dienesta jaunākās sagatavotās informācijas par /Persona E/ ģimeni (*lietas 178.lapa*) un bāriņtiesas pēdējā pārskata (*lietas 179.lapa*).

Tiesa skaidro, ka gadījumos, ja vecāks vēršas tiesā un lūdz otram vecākam pārtraukt bērna aizgādības tiesības (lūdz izdot administratīvo aktu), kā tas ir izskatāmajā lietā, tad tiesai ir jāvērtē ne tikai apstākļi, kas bija attiecīgā bāriņtiesas lēmuma pieņemšanas pamatā, bet arī tas, vai šobrīd pastāv Civillikuma 203.panta pirmajā daļā minētie apstākļi, uz kuru pamata ir jāpārtrauc aizgādības tiesības. Tā kā personu savstarpējās attiecības var būt mainīgas,

tad arī tiesiskais regulējums aizgādības tiesību pārtraukšanā un atjaunošanā (Civillikuma 203.panta pirmā, trešā un ceturtā daļa, Bāriņtiesu likuma 22.panta trešā daļa) ir veidots tā, lai šādas (pozitīvas vai negatīvas) izmaiņas tiktu ņemtas vērā. Tāpēc nepamatots ir uzskats, ka vecākam ir jāpārtrauc aizgādības tiesības par pagātnes notikumiem neatkarīgi no šā brīža apstākļiem (sk. *Senāta 2023.gada 22.marta rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-471/2023, ECLI:LV:AT:2023:0322.A420142222.12.L, 5.punktu*). Tātad, vērtējot to, vai šobrīd bērnu mātei ir pārtraucamas aizgādības tiesības, ir jāvērtē arī lietas izskatīšanas laikā pastāvošie apstākļi. Esošie apstākļi nenoliedzami ir vērtējami pagātnē notikušu notikumu kontekstā, tomēr pagātnes notikumi nevar prevalēt pār aktuālo situāciju. Iestādei un tiesai ir jāņem vērā situācijas izmaiņas, ja tādas ir notikušas. Citiem vārdiem, tiesa, izskatot lietu, pagātnes notikumus nevar ignorēt, jo, tikai redzot arī pagātnes notikumus, to attīstību, tiesa var redzēt izskatāmās lietas kopainu. Tomēr pagātnes notikumi tikai vieni paši par sevi nevar būt pamats, lai laikā, kad situācija ir uzlabojusies, vecākam šobrīd pārtrauktu aizgādības tiesības. Pagātnes notikumiem lietas izskatīšanā šā brīža situācijas izvērtējumā var būt nozīme tādā kontekstā: 1) vai pagātnes notikumi vēl joprojām turpinās, 2) ja pagātnes notikumi šobrīd neturpinās, vai pagātnē notikusī emocionālā vardarbība ir radījusi uz bērniem tik lielu ietekmi, ka bērni vēl joprojām jūtas apdraudēti, baidās no šī vecāka (sk. *Senāta 2023.gada 19.jūnija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-676/2023, ECLI:LV:AT:2023:0619.A420207621.17.L, 8.punktu*).

Ievērojot minēto un vērtējot lietas materiālus kopsakarā, tiesa atzīst, ka nav konstatējami tādi riski saistīti ar iespējamu alkohola lietošanu no /Persona E/ puses, kas būtu pamats aizgādības tiesību pārtraukšanai /Persona E/. Turklāt, pretēji pieteikumā un pieteicēja pārstāves tiesas sēdē izteiktajiem apgalvojumiem, tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas liecinātu par to, ka /Persona E/ ikdienā bērnu aprūpi veic alkohola reibumā. Tiesa skaidro, ka šobrīd vecāku nevar sodīt par trīs gadus seniem pagātnes notikumiem, attiecinot tos uz izskatāmo lietu un izvirzot kā pamatargumentu aizgādības tiesību pārtraukšanai.

Attiecībā par smēķēšanu bērnu klātbūtnē, no lietas materiāliem redzams, ka jau bāriņtiesa izskaidrojusi /Persona E/, ka smēķēšana bērnu klātbūtnē ir vardarbība pret bērniem, kas var būt pamats aizgādības tiesību pārtraukšanai, /Persona E/ nemainot savus paradumus.

Vienlaicīgi no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka arī pieteicējam ir bijušas ar alkohola lietošanu saistītas problēmas, kas izriet no Dr.Med.h.c. /Persona I/ 2022.gada 1.aprīļa vēstules (*lietas 87.-88.lapa*). Minētajā dokumentā norādīts, ka arī pieteicējs no 2015.gada ārstējis alkohola atkarību, ka arī pieteicējam bija uzvedības traucējumi alkohola lietošanas dēļ, ka bija īslaicīgas noraušanās īpaši pieteicējam ārstniecības procesa ietvaros. Turklāt no 2021.gada 27.marta ārstu praksei nav ziņu par pieteicēju, jo pieteicējs, attaisnojoties ar savu aizņemtību, neievēro dinamiskās novērošanas vizītes.

Vērtējot minēto, tiesa atzīst, ka noteiktā laika periodā abiem vecākiem ir bijušas problēmas ar alkohola pārmērīgu lietošanu, ir veikts ārstniecības process, turklāt tieši /Persona E/ ir turpinājusi sekot ārsta norādēm un saņemt palīdzību, ko pieteicējs, aizbildinoties ar aizņemtību, pārtraucis.

[11.4] Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka lietā nav iegūti pierādījumi par /Persona E/ nespēju nodrošināt bērnu aprūpi. Bāriņtiesa, vērtējot apstākļus /Persona E/ ģimenē, šādus riskus nav konstatējusi. Par minēto liecina turpmākais.

Bāriņtiesa 2024.gada 14.augustā veica dzīves apstākļu pārbaudi mātes dzīvesvietā /Adrese A/, un konstatēja, ka ir nodrošināti piemēroti dzīves apstākļi bērnu aprūpei un uzraudzībai (*lietas 54.lapa*).

No 2024.gada 11.janvāra izraksta (*lietas 59.-60.lapa*) no stacionārā/ambulatorā pacienta /Persona F/ un /Persona G/ medicīnisko karšu kopijas izriet, ka bērniem ir pamatslimība – adaptācijas traucējumi ar jauktiem emociju un uzvedības traucējumiem, tāpēc lūgta psihologa konsultācija un rekomendācijas turpmākai taktikai.

2024.gada 27.janvāra izrakstā (*lietas 57.-58.lapa*) no stacionārā/ambulatorā pacienta /Persona F/ un /Persona G/ karšu kopijas izriet, ka /Persona F/ un /Persona G/ psiholoģiskais stāvoklis liecina par psiholoģisku traumu, kuru bērniem ir grūti pārdzīvot, rekomendēts turpināt apmeklēt psihologa konsultācijas, kā arī vecākiem rekomendēts apmeklēt programmu vecākiem „Bērna emocionālā audzināšana”.

No lietas materiāliem redzams, ka /Persona E/ ir apmeklējusi atbalsta grupas vecākiem jautājumos par pusaudžu ar uzvedības traucējumiem atbalstam, kā arī no Rīgas Sociālā dienesta sniegtās informācijas secināms, ka /Persona E/ kā klātienē, tā telefoniski ir konsultējusies bērnu audzināšanas jautājumos, konfliktu risināšanas bērnu klātbūtnē jautājumos, kas var negatīvi ietekmēt bērnu psihoemocionālo stāvokli. Minētais liecina, ka /Persona E/ apzinās, ka vecāku starpā ir konfliktējošas attiecības, ir vērsusies pēc konsultācijām jautājumu risināšanā.

Vienlaicīgi pieteicēja pārstāve paskaidroja, ka pieteicējam ir jauna ģimene, viņam ir darbs un tāpēc nav laika apmeklēt kursus. Tātad tieši pieteicējs ir vecāks, kurš ar savu attieksmi norāda, ka savā uzvedībā un rīcībā problēmas nesaskata, kaut arī bāriņtiesa ir vērsusi uzmanību, ka abu vecāku starpā ir nopietnas, konfliktējošas attiecības, kas rada nopietnu psiholoģisko spriedzi bērniem.

Lietas materiālos atrodas pārskati par klienta psiholoģisko konsultēšanu /Persona F/ un /Persona G/ (*lietas 35.-36.lapa*). /Persona G/ pārskatā par klienta psiholoģisko konsultēšanu norādīts, ka darba laikā /Persona G/ ir palikusi drošāka, izvairās sarunāties par mātes un tēva konfliktiem, jo, iespējams, priekš viņas tas ir smagi. Konsultāciju apmeklējumu nodrošinājusi māte. Rekomendēts /Persona G/ turpināt apmeklēt psihologa konsultācijas un paturēt ģimeni Rīgas Sociālā dienesta redzeslokā. /Persona F/ pārskatā norādīts, ka, vērojot /Persona F/ darbībā, novērots, ka bērna uzvedība ir trauksmaina un nemierīga. Konsultāciju apmeklējumu nodrošinājusi māte. Rekomendēts /Persona F/ turpināt apmeklēt psihologa konsultācijas un paturēt ģimeni Rīgas Sociālā dienesta redzeslokā.

Tiesas sēdē /Persona E/ apliecināja, ka sadarbojas ar Rīgas Sociālo dienestu, ka ir lūgusi piešķirt vairākus pakalpojumus, kas saistīti ar psihologa palīdzību bērniem, kopš laulības šķiršanas procesa sākšanās pati apmeklē psihologu.

Lietas materiālos atrodas privātās vidusskolas 2024.gada 21.augusta vēstule (*lietas 100.lapa*), kurā norādīts, ka ar skolas atbalsta personālu sadarbojas abi vecāki, apmeklē skolas pasākumus. /Persona E/ ievēro pedagogu rekomendācijas. Skolas apmeklēšanas laikā bērnu uzvedībā nav novērotas būtiskas izmaiņas, mācību sasniegumos un panākumos novērojama pozitīva dinamika. Skolas atbalsta personāls nav novērojis pazīmes, kas liecinātu, ka bērni ģimenē cieš no fiziskas un emocionālas vardarbības.

No 2024.gada 7.augusta ģimenes ārsta izrakstiem no stacionārā/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes (*lietas 64.-65.lapa*) par /Persona F/ un /Persona G/ izriet, ka bērnu aprūpē piedalās /Persona E/, kas ievēro ārsta norādījumus, pēc mātes lūguma 2024.gada janvārī bērni ir saņēmuši nosūtījumu uz psihologa konsultācijām, vairāk sūdzību nav bijis.

Tāpat lietas materiālos atrodas privātās vidusskolas 2024.gada 14.augusta vēstule (*lietas 66.lapa*), kurā norādīts, ka ar skolas pedagogiem sadarbojas abi vecāki, iestādes organizētos pasākumus ir apmeklējuši abi vecāki, iestādes apmeklēšanas laikā netika novērotas pazīmes, kas liecinātu par to, ka bērni ciestu no fiziskas vai emocionālas vardarbības.

No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras un Valsts ieņēmumu dienesta 2024.gada 26.augusta izdrukām (*lietas 103.-105.lapa*) konstatējams, ka māte ir nodarbināta, gūst ienākumus no algota darba un saņem ģimenes valsts pabalstu.

Rīgas Sociālā dienesta 2024.gada 25.junija vēstulē (*lietas 45.lapa*) norādīts, ka māte 2024.gada 18.janvārī ir vērsusies Rīgas Sociālajā dienestā ar lūgumu nodrošināt /Persona J/, /Persona F/ un /Persona G/ psihologa konsultācijas saistībā ar vecāku šķiršanās procesa izraisītajām uzvedības izmaiņām. Bērniem tika piesaistītas psihologa konsultācijas SIA „Ģimenes attīstības centrs „AKA”. /Persona E/ 2024.gada 5.jūnijā ir apmeklējusi narkologa konsultāciju. Problēmas ar alkohola lietošanu šobrīd nav konstatētas. Māte ir atvērta sadarbībai ar Rīgas Sociālo dienestu, izmanto piedāvātos pakalpojumus emocionālā un psiholoģiskā stāvokļa uzlabošanā, kā arī tiek konsultēta jautājumā par savstarpējiem konfliktiem ar bērnu tēvu bērnu klātbūtnē. Dzīvesvietā nodrošināti piemēroti apstākļi bērnu aprūpei un uzraudzībai.

Vērtējot minēto, tiesa atzīst par pamatotiem bāriņtiesas secinājumus, ka nav konstatējami riski aizgādības tiesību pārtraukšanai /Persona E/ jautājumā par bērnu aprūpes neveikšanu.

[11.5] Pieteicējs atsaucas uz apstākli, ka /Persona E/ ļaunprātīgi izmanto savas vecāka tiesības un kavē ar tiesas nolēmumu noteikto saskarsmi.

Vērtējot pieteicēja argumentu, tiesa konstatē, ka vienīgie pierādījumi apstāklim, ka /Persona E/ kavētu Rīgas apgabaltiesas 2024.gada 28.februāra sprieduma, kas izriet no saskarsmes tiesībām, izpildi, ir Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 11.jūnija lēmums civillietā Nr.C30732321 (*lietas 48.-49.lapa*), ar ko nolemts par sprieduma, kas izriet no saskarsmes tiesībām, nepildīšanu uzlikt /Persona E/ naudas sodu 500 *euro* apmērā. Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka minētais lēmums ir atcelts. Turklāt, kā to pamatoti tiesas sēdē norādīja /Persona E/, ar Rīgas pilsētas tiesas 2025.gada 24.janvāra lēmumu civillietā Nr.C30732321 nolemts, ka nav pamata naudas soda uzlikšanai /Persona E/ sakarā ar Rīgas apgabaltiesas 2024.gada 28.februāra sprieduma nepildīšanu, ņemot vērā, ka tiesu izpildītāja pieteikuma izskatīšanā nav gūts apstiprinājums, ka /Persona E/ veikusi darbības, kas var tikt atzītas kā ļaunprātīga izvairīšanās no nolēmuma izpildes.

Tāpat lietas materiālos atrodas Valsts policijas 2024.gada 22.augusta atbilde (*lietas 115.-116.lapa*), ka 2024.gada 19.augustā saņemts paziņojums no /Persona E/ par to, ka bijušais vīrs alkohola reibumā ved divus bērnus pie sevis uz mājām. Uz notikuma vietu ieradās inspektori, uz vietas sagaidīja bērnu māte, savukārt bērnu tēvs, pieteicējs, jau atradās savā dzīves vietā. /Persona E/ uzrādīja tiesas lēmumu par bērnu aprūpes tiesībām un paziņoja, ka bērnus pieteicējam jau vakar bija jāatdod, taču viņš to nebija izdarījis. Policijas darbinieku klātbūtnē bērnu tēvs atdeva bērnus mātei. Konflikts atrisināts uz vietas, sniegta konsultācija.

Lietā iesniegta arī sarakste starp pieteicēju un trešo personu (*lietas 50.-51.lapa*), kas liecina, ka /Persona E/ piedāvā atkāpes no spriedumā noteiktās saskarsmes kārtības dēļ bērnu vēlmes piedalīties tirdziņā, piedāvājot bērnus pēc pāris stundām nogādāt pie pieteicēja.

Kaut arī pieteicēja pārstāve paskaidroja, ka /Persona E/ kavē sprieduma par saskarsmi izpildi un trešā persona lietā skaidroja, ka pieteicējs pats nespēj izpildīt tiesas noteikto saskarsmes apjomu, procesa dalībnieki pierādījumus, kas var būt tikai viņu rīcībā par izteiktajiem argumentiem, nav iesnieguši. Arī bāriņtiesa nav konstatējusi, ka /Persona E/ nepildītu tiesas noteikto saskarsmes kārtību, pieteicējs šādas pierādījumos balstītas ziņas bāriņtiesai nav sniedzis.

Vienlaicīgi tiesa vērš uzmanību uz to, ka Senāts līdzīgās lietās ir norādījis, ka saskarsmes tiesību pārkāpumi vien nevar būt pamats aizgādības tiesību pārtraukšanai.

Ņemot vērā konstatēto, tiesa kritiski vērtē izteiktus apgalvojumus bez pierādījumos balstīta seguma, ka /Persona E/ kavē sprieduma par saskarsmi izpildi.

[11.6] Tiesas sēdes laikā pieteicēja pārstāve paskaidroja, ka /Persona E/ bloķējot bērnu telefonus, lai tēvs ar viņiem nevar sazināties. /Persona E/ paskaidroja, ka telefoni bērniem iegādāti, lai bērni varētu sazināties ar mammu saskarsmes laikā ar tēvu gadījumos, ja rodas kāda problēma. /Persona E/ aprakstīja šādu piemēru, skaidrojot, ka braukusi pakaļ bērniem pie tēva nakts laikā. Tēva telefona numurs tiek bloķēts, jo laikā, kamēr bērni ir kopā ar mammu, tēvs bērnus noskaņo pret /Persona E/, kā arī stāsta lietas, kas neatbilst patiesībai, kā rezultātā bērni atsakās mācīties, doties uz treniņiem, jo nesaskata tam jēgu, jo arī bez mācīšanas un bez treniņiem, kā arī bez sacensībām ārvalstīs kopā ar tēvu apceļos visas pasaules valstis. Lai novērstu šādas situācijas un uzvedības problēmas, /Persona E/ uzskata, ka šāda komunikācija no pieteicēja puses nav korekta, nav bērnu interesēs, tāpēc telefona numuru bloķē.

Vērtējot minēto, tiesa skaidro, ka nav pareizi liegt bērniem komunikāciju ar otru vecāku ikdienā, jo abu vecāku pienākums ir iesaistīties aprūpē un saskarsmē, kā arī veicināt bērnu labsajūtu, ģimenes vienotību ar vienu un otru vecāku, ja bērni nedzīvo kopā ar abiem vecākiem, lai rastu efektīvu un piemērotu situācijas risinājumu.

Lai efektīvi aizsargātu bērna tiesības uz kvalitatīvu saskarsmi ar abiem vecākiem, bērnam ir tiesības netraucēti veidot savu identitāti kopā ar savu bioloģisko vecāku. Vecāka un viņa bērna iespēja būt kopā ir ģimenes dzīves pamatelements *(Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2001.gada 12.jūlija sprieduma lietā „K. un T. pret Somiju", iesniegums Nr.25702/94, 151.punkts).* Saskarsmes un aizgādības liegšana vājina vecāka un bērna saikni, kas ir pretēja Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8.pantam *(Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2001.gada 6.decembra lēmums lietā „Petersen pret Vāciju", iesniegums Nr.31178/96).* Tāpēc bērna saskarsme ar

vecāku ir būtiska vecāka un bērna ģimenes saišu uzturēšanā. Vecākam, kuram noteikts pienākums šo saskarsmi nodrošināt, ir jāpilda tiesas nolēmums. Pretējā gadījumā zūd jēga tiesas nolēmumam par saskarsmi bērnam ar vecāku (sk. *Senāta 2021.gada 29.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-1209/2021 (ECLI:LV:AT:2021:1229.A420209720.12.S) 10.punkts*).

Tiesa aicina abus vecākus atturēties no tādām darbībām, kas ierobežo bērnu saskarsmi ar otru vecāku, tajā skaitā telefona numuru bloķēšana, ko veic māte, un telefonu atņemšana bērniem, ko veic tēvs.

[11.7] Tiesa vērš abu vecāku uzmanību uz to, ka lietas materiāli nepārprotami liecina par ilgstošām konfliktējošām attiecībām vecāku starpā un ka bērni tiek iesaistīti vecāku lojalitātes konfliktā, kas nopietni ietekmē bērnu psiholoģisko labsajūtu. Minētais izriet arī no bērnu psiholoģiskās izpētes rezultātiem, pat no narkologa atzinuma par vecākiem, un bāriņtiesas un sevišķās aizbildnes sarunām ar bērniem, kas ir ierobežotas pieejamības informācija, tāpēc tiks vērtēta, bet spriedumā netiks atreferēta.

Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzinusi, ka bērnu tiesību aizsardzības nolūkā valsts un pašvaldību iestāžu pienākums ir veicināt ģimenes vienotību. Valsts un pašvaldības iestādes pienākums ir darīt visu iespējamo, lai rastu efektīvu un piemērotu situācijas risinājumu, nenonākot līdz tik radikālam lēmumam – izņemt bērnu no ģimenes (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2008.gada 18.decembra sprieduma lietā SAVINY v. UKRAINE 58.punkts*).

Pieteicēja pārstāve apgalvo, ka /Persona E/ atteikusies no mediācijas un SOS ciemata pakalpojumiem, izvēloties komunikāciju ar e-pasta starpniecību, ka konflikta vecāku starpā neesot. Savukārt /Persona E/ paskaidroja, ka konflikts pastāv, tas ir dziļš. Savas rīcības motīvu /Persona E/ skaidroja, ka laulības šķiršanas laikā jau tika izmantots mediācijas pakalpojums ar /Persona K/, bet nesekmīgi, tā kā pieteicējs ir bijis vardarbīgs pret /Persona E/ un mēdzis izteikt viņai draudus arī telefoniski un īsziņās, pieteicēja telefona numuri ir bloķēti, notiek tikai sarakste e-pastā, lai /Persona E/ būtu pierādījumi visos jautājumos, kas kārtojami ar pieteicēju. /Persona E/ apmeklēja tikšanos SOS ciematā problēmu risināšanai, bet atteicās palikt divatā ar pieteicēju ilgstoši baiļu dēļ.

Tiesa norāda, ka par minēto pieteicējs un trešā persona nav iesnieguši pierādījumus.

Tiesa vērš pieteicēja un trešās personas uzmanību uz to, ka vecāku, īpaši šķirto vecāku, savstarpējām attiecībām ir jābūt vērstām uz bērnu vislabāko interešu aizsardzību un nodrošināšanu, tām ir jābūt tolerantām, cieņpilnām, ievērojot sabiedrībā vispārpieņemtas uzvedības normas, audzinot bērnus mierīgā, stabilā, harmoniskā vidē. Kā to pamatoti Lēmumā secinājusi bāriņtiesa, tieši vecāki savstarpējās konfliktējošās attiecības rada riskus bērnu psihoemocionālai attīstībai, tāpēc aicina no konfliktējošām situācijām atturēties.

Aizgādības tiesību pārtraukšanas mērķis atbilstoši Civillikuma 203.pantam nav vecāka sodīšana. Aizgādības tiesību pārtraukšana ir vērsta uz bērna tiesību un tiesisko interešu aizsardzību (*Senāta 2021.gada 21.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-1415/2021, ECLI:LV:AT:2021:1221.A420163920.10.L, 5.punkts*).

Atbilstoši Civillikuma 203.pantam, aizgādības tiesību pārtraukšana vecākam ir galējais līdzeklis, ja nav iespējams novērst bērna vislabākajām interesēm nelabvēlīgos apstākļus, viņam paliekot vecāka aizgādībā. Vecāku ilgstošas konfliktējošas attiecības, kādas šajā lietā konstatējamas, nav pamats, lai pārtrauktu aizgādības tiesības. Judikatūrā atzīts, ka jebkurš vecāku konflikts, it īpaši ilgstošs, rada bērnos spriedzi. Tomēr lietās, kas pamatā izceļas no vecāku savstarpējā konflikta, ir ļoti rūpīgi jāvērtē, vai ir pamats tieši vienam vecākam pārtraukt aizgādības tiesības (skat. *Senāta 2021.gada 8.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-1243/2021 (A420234320) 4.punkts).*

Tāpat bērna interesēs ir gan uzturēt saskarsmi ar savu ģimeni, gan tikt pasargātiem no rīcības, kas viņiem kaitē, arī vecāku emocionālās vardarbības. Abas šīs bērna intereses ir vienlīdz svarīgi aizsargāt. Tāpēc šādās lietās ir svarīgi atrast bērna vislabākajām interesēm atbilstošu situācijas risinājumu. Turklāt primāra šādos gadījumos vienmēr ir bērna tiesību un interešu objektīva ievērošana, nevis vecāku vēlmes (skat. *Senāta 2020.gada 31.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-606/2020 (A420175518) 10.punkts).*

Līdz ar to no šīs lietas faktisko apstākļu izvērtējuma ir secināms, ka, lai arī starp pieteicēju un /Persona E/ ir konfliktējošas attiecības, tomēr nav pamats tieši /Persona E/ pārtraukt aizgādības tiesības. Turklāt lietā nav pierādīts, ka izpildītos Civillikuma 203.pantā noteiktie kritēriji aizgādības tiesību pārtraukšanai /Persona E/, kā tas

jau iepriekš spriedumā secināts. Turklāt lietā nav iegūti pierādījumi, ka māte ir bijusi vardarbīga pret bērniem, viņiem draudot, ja paliks nakšņot pie tēva. Lietā nav strīda, ka bērni nakšņo pie tēva. Pieteicējs nav iesniedzis pierādījumus par saviem apgalvojumiem. Turklāt no sarunām ar bērniem šādi pieteicēja apgalvojumi neapstiprinās.

Ja apdraudējums bērnam pamatā pastāv vecāku savstarpēji konfliktējošu attiecību dēļ, tas nav pamats automātiski pārtraukt aizgādības tiesības vienam no vecākiem. Lai piemērotu Civillikuma 203.panta pirmās daļas 5.punktu, jākonstatē, ka konflikts ir sasniedzis tādu bērna apdraudējuma līmeni, kas rada bāriņtiesai pienākumu izdot administratīvo aktu par aizgādības tiesību pārtraukšanu (sk. *Senāta 2017.gada 17.maija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-717/2017, A420143316, 7.punktu).*

[11.8] Vērtējot lietas materiālus, tiesa nekonstatē apdraudējumu bērniem, atrodoties mātes ģimenē, tāpēc atzīst, ka nav pamata pārtraukt aizgādības tiesības /Persona E/.

[11.9] Pieteicējs papildus norādījis, ka bāriņtiesa nav noskaidrojusi, kas tas par vīrieti, ar kuru bērnu māte ir faktiskās laulāto attiecībās, kas abus bērnus ved uz skolu viņas vietā, uz kāda pamata bērnu māte ar bērniem dzīvo pašreizējā dzīvesvietā, kur bērnu māte strādā, kāds ir viņas darba laiks un kādi ir viņas darba pienākumi.

Tiesa skaidro, ka no lietas materiāliem izriet, ka bāriņtiesa ir noskaidrojusi /Persona E/ nodarbinātību, kas norādīts Lēmuma [4.4] punktā, tāpēc pieteicēja arguments noraidāms kā nepamatots.

Vienlaicīgi tiesa skaidro, ka abiem šķirtajiem vecākiem ir tiesības uzsākt jaunas attiecības ar citiem partneriem, turklāt tiesību normas neuzliek pienākumu informēt bāriņtiesu par attiecību uzsākšanu, ja attiecības nav patstāvīga kopdzīve, kas ietekmē bērnu ikdienas dzīvi un persona būtu uzskatāma, piemēram, par mātes dzīvesbiedru. Tāpat vecākam ir tiesības piesaistīt palīdzību bērnu nogādāšanai uz un no skolas vai pulciņiem. Tāpēc tiesa pievienojas bāriņtiesas viedoklim, ka šie pieteicēja argumenti pēc būtības neietekmē Lēmuma tiesiskumu.

[12] Pieteicējs uzskata, ka bāriņtiesa pārkāpusi pieteicēja tiesības uz Lēmuma paziņošanu, tas nosūtīts pieteicējam, neievērojot tiesību normās noteikto termiņu.

Vērtējot minēto, tiesa no bāriņtiesas sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem secina, ka bāriņtiesa ir atzinusi savu kļūdu saistībā ar to, ka bāriņtiesa nenosūtīja Lēmumu administratīvā procesa dalībniekam 10 darba dienu laikā pēc Lēmuma pieņemšanas. Bāriņtiesa vienlaicīgi skaidro, ka ir ņēmusi vērā pieteicēja aizrādījumu bāriņtiesas turpmākā darba uzlabošanai, tomēr nokavētā procesuāla termiņa esamība neietekmēja Lēmumu pēc būtības, kā arī pieteicēja tiesības to pārsūdzēt tiesā.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs ir piedalījies personiski bāriņtiesas 2024.gada 27.augusta sēdē, līdz ar to pieteicējam bija zināms bāriņtiesas lēmuma rezultāts. Lietā nav strīda, ka tiesību normas paredz bāriņtiesas izdota administratīvā akta nosūtīšanu procesa dalībniekiem 10 darba dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas. Savukārt izskatāmajā lietā sagatavotais administratīvais akts pieteicējam nosūtīts 2024.gada 20.septembrī, tātad neievērojot 10 darba dienu termiņu.

Kaut arī bāriņtiesa ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu jautājumā par administratīvā akta nosūtīšanu pieteicējam, šis apstāklis nav ietekmējis pieteicēja tiesības uz administratīvā akta pārsūdzību. Kaut arī pārkāpums no bāriņtiesas puses ir konstatējams, tiesa atzīst, ka konkrētais procesuālais pārkāpums nav tāds, kas varēja ietekmēt administratīvā akta saturu, jo tā saturs pieteicējam bija zināms jau pēc bāriņtiesas sēdes, līdz ar to nav konstatējams patstāvīgs pamats administratīvā akta atcelšanai pēc būtības.

[13] Pastāvot iepriekš lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt pieteikums – noraidāms, jo nav konstatējami apstākļi, kas būtu par pamatu aizgādības tiesību pārtraukšanai /Persona E/ pār bērniem.

[14] Vienlaikus tiesa atzīst, ka lietā iegūti pierādījumi, ka bērni ir bijuši iesaistīti vecāku savstarpējos konfliktos, kas uzskatāma par emocionālo vardarbību pret bērnu no abu vecāku puses. Tiesa norāda, ka vecākiem ir jāatturas no bērnu iesaistīšanas savstarpējos konfliktos, kā arī jāatturas no negatīva viedokļa paušanas bērniem par otru vecāku vai bērnu iesaistīšanas vecāku lojalitātes konfliktā. Konkrēti, vecākiem ir pienākums atturēties no

tādām darbībām, kas varētu negatīvi iespaidot bērnu attiecības ar otru vecāku, arī otra vecāka partneri. Tāpat svarīgi atcerēties, ka bērns harmoniski var attīstīties vidē, kurā netiek ignorētas tā intereses. Turklāt jautājumā par bērnu tiesību respektēšanu un nodrošināšanu abiem vecākiem ir jāievēro Konvencijas 18.panta pirmajā daļā noteiktais, ka vecāki ir primāri atbildīgi par sava bērna vislabāko interešu nodrošināšanu, kas ir viņu pamatpienākums.

[15] Tiesa papildus norāda, tiesai nav pienākuma atbildēt uz pilnīgi visiem procesa dalībnieku izteiktajiem argumentiem, vien tiem, kuriem ir būtiska nozīme lietā (*Senāta 2019.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-978/2019, A420204717, 10.punkts*). Tiesa ir atbildējusi uz būtiskajiem pieteicēja argumentiem lietā, bet uz pārējiem, kam nav nozīmes no tiesību viedokļa, procesuālās ekonomijas nolūkā atbildes nesniegs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru /Persona E/ tiktu pārtrauktas nepilngadīgo bērnu /Persona F/ un /Persona G/ aizgādības tiesības.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese D.Grabovska